

Eredmények és hiányosságok a bányák szakszervezeti munkájában

Mostanában igen gyakran hallani különböző szervezeti vezető emberektől, hogy sokan nem rendezték október óta tartozásukat. Mivel legnagyobb tömegszervezet a szakszervezet, annak vezetőit kérdeztük meg.

— Vannak még bajok — mondja Majlinger elvtárs —, habár korántsem olyanok, mint azelőtt. Munkánk nyomán még azok is eljönnek hozzánk, akik eddig háttal fordítottak. Eredményeinket az mutatja, hogy 1956 szeptemberében 42 ezer forint volt a bányaforgalmunk. Márciusban ismét megközelítettük ezt a számot, mivel 36 000 forint volt a bevétel. Csupán akkor nem lehetünk megelégedve, amikor ez a szám az elmaradt hónapok egyenlítését is magában foglalja. Nincs teljes kép a nyilvántartásról, de szerintünk a legjobban dolgozó alapszervezet a gépészet.

Azt keressük, mi hát az elmaradás oka? Miért van az, hogy egyetlen bányászszervezete sem lett megdicsérve?

A Ferenc-bányánál Jakab Ferenc így nyilatkozik erről: — Sokan igyekeztek az ellenforradalom alatt befejezteni a szakszervezetet. Olyan jogokkal felruházni, amivel nem segítünk, hanem ártunk magunknak és államunknak egyaránt. Az idő sok embernek felnyitotta a szemét, de nem mindenkinek. Ezért nehezebb most a munkánk. Meg aztán új utakon indult el a szervezet élete, ugyanis nincs táppénz s egyéb dologhoz kötve. Mint ahogy a neve is mondja, szabad szakszervezet, amely a dolgozók érdekeit jobban akarja képviselni, mint az eddigié. Eredményt is tudunk felmutatni. Eppen ezért a régi dolgozók rögtön megtalálták az utat. De az újak még nem. Azokhoz nekünk kell elmenni. Örvendetes dolog, hogy bizalmi hálozatunk ki van építve. S nem egy

olyan szervezett dolgozó segíti munkánkat, mint Fenyvesi György, Szentes István, Letki József, Horváth Sándor, Grüll József, Gábris Sándor, akik munkahelyeiken csak szervezett dolgozókkal dolgoznak. Ennek köszönhetjük, hogy a 700 dolgozó létszámból közel 500 tagot tartunk nyilván eddig, ez a szám mindig emelkedik. Tehát én csak azt tudom mondani, kezdjük kiheverni az ellenforradalom csapásait, és erősebbek leszünk, mint annakelőtte.

Szabó István, az Ernő-bányától nem ilyen bizakodóan beszélt. — Sok még a feladat. Gátolja munkánkat, hogy a trösztbányászok a létszámnak alig 10 százalékát teszik ki. A bizalmiak sem olyan aktívak, mint a Ferenc-bányánál. Akikben legjobban bízik az ember: Szekeres László, Bognár János rendszertelenül számolnak el, neheztik a munkát. Kevés olyan bizalmi van, mint Molnár Péter, Sziujártó Szabó Benjámin.

Sokan kérik, vonjuk le a fizetéskor a szakszervezeti díját. Igen ám, de erre azt mondja a központ: hol akkor az önkéntesség. Kezdünk talpra állni. A zilált helyzetben az aktívák kiépítése volt a legfontosabb feladat. Ma már 12 helyett 20 bizalmi van. Rengeteg az új dolgozó, nem győzik a velük való foglalkozást. Ezért van az, hogy még kb. 500 dolgozó van, aki nem tagja a szakszervezetnek. Mindenesetre a jó módszereket Ferenc-bányától át vesszük. Most már az kellene, hogy a trösztbizottságtól is néhanapján látogassanak hozzánk és segítsék munkánkat.

Tehát nem lehet a bevétel alapján mérni az eredményt. Ez még nem árul el mindent. Sokan elmentek, mások jöttek, s ez nehezíti a szakszervezet életét, a sopánkodás helyett most már a területen való élés lenne a tröszt szakszervezeti bizottságának feladata, hogy ismerje, segítse és irányítsa ezt a munkát is.

A cseriek az első helyen

Április hónapban a Várpalotai Szénbányászati Tröszt 100,1 százalékra teljesítette széntermeleli tervét. Ezúttal a Herendi-bánya elsősegét lefölözte a Cser-bánya, amely minden üzemet megelőzve, 113,7 százalékos tervteljesítéssel zárta a hónapot. Az utána következő bányák sorrendje a következő: Külfejtés 105,1, S. II.-akna 101,4, Ferenc-bánya 100,6, Ernő-bánya 100,1, He-

rend-bánya 98,8, Beszáló-akna pedig 98,1 százalékkal.

A május 1-i munkaverseny tehát hozott valami eredményt, mivel a mélyművelési munkahelyek 100 százalékra teljesítették tervüket. — Ugyanezt nem mondhatjuk el a két versenytársról. A versenyt kezdeményező Beszáló-akna lemaradt, még a tervet sem teljesítette. Míg Ferenc-bánya pár tonnányit termelt terve felett.

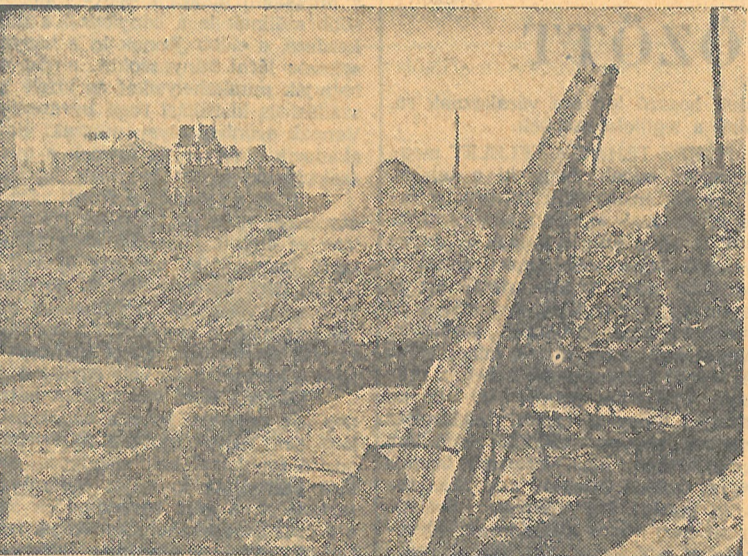
Kiegészül a műszerész-műhely

A műszerész fejlesztése megkívánta a műszerész-műhely létszám-pótlását és korszerűsítését. Ez kétféleképpen történt: egyrészt érleltsgizet átkepzősökkel biztosították a megfelelő létszámú utánpótlást, ezen túl pedig 50 000 forintot adtak a műszerész-műhely gépi berendezéseinek pótlására. Előreláthatólag a jövőben sikerül erre a célra még ugyanilyen összeget biztosítani a Péti Nitrogénműveknél.

Új városrész épül

Itt az épülő új házak között, bármerre tekint a szem, mindenütt más arccal, a munka ezernyi változatát látja. Ne sajnáljuk hát az időt sem a fáradságot, tegyük egy sértát. Jöjjön velünk Ön is, kedves olvasó, tanúja lehet, miként nőnek ki az épületóriások egymásután a földből, milyen fűrgő dolgoznak a napbarnított kőművesek és földmunkások.

A 26-os Építőipari Vállalat dolgozói között vagyunk. A házak, amelyeket ők építenek, mintegy 250 méternyire vannak a vár felett, s szinte egybeolvadnak a várossal, már megszokott látványt nyújtanak. Itt mindössze annyit kell megjegyezni, hogy tovább csinosítják a falakat, vakolnak, festenek, egyszóval az utolsó simításokat végzik. Tovább haladva, hatalmas földkúpok hívják magukra az érdeklődők figyelmét. Légkalapácsok zakatolnak közel egymáshoz két kompresszor berreg, s ott a kúpok mögött elevenen lüktet az élet. A T. XIX-es épület alapozási munkái vannak folyamatban. Két brigád dolgozik, Komáromi László és Tóth József irányításával. Együttvéve 24-en vannak. Közel 4 méter mélyen a föld színétől különböző szerszámokkal törnek, zúzzák a kőves talajt. Mindenkinek megvan a feladata a esákányosok fejtenek, a lapátosok pedig fűrgő mozdulatokkal szórják a földet a szállítószalagra, ami tovább viszi. Az ember órákhozszámát is szívesen tanulmányozná munkáját, csodálná fáradhatatlanságukat, de közben arról is szeretne tudomást venni, mivel foglalkoznak a többi munkahelyen. Mielőtt tovább mennénk, jegyezzünk jól meg annyit, hogy ebben az épületben négy lépcsőház, 39 lakás és két üzlethezlyiség lesz. Mögötte közvetlenül földszintes étkező épül, ami két hét múlva lehetőséget nyújt a vállalat valamennyi dolgozójának étkeztetésére. Ez annál is inkább jelentős,

mert eddig a csóbarak mellett lévő étkezőben költötték el ebédjüket, s bizony így egyetlen perc sem maradt, amit pihenésre fordíthattak volna. Előtte hasonló típusú épület azonos munkáin fáradozik Koch József és Kajári József brigádja. A T. X-es épület készül itt, mely mindössze annyiban különbözik az előbbtől, hogy 15 családdal többnek nyújt kényelmes otthont, s a földszinten 3 üzlet elégit ki a vásárlók igényét. Közel vannak a többi munkahelyek is. Tekintettel arra, hogy többé-kevésbé itt is azonos műveletei folynak az építő munkának, csak egyet: a T. VI-ost mutatjuk be. Az alapbetonozás már elkészült, most a pincefalakat rakják. Fűrgő munkások boszorkányos gyorsasággal illesztik egymáshoz a téglákat, szemlátomást magasabb lesz a fal. Adameczki Lőrinc, az egyik leghíresebb dunapenteleli építő négy kő-

művesből és két tanulóval álló brigádját illeti az elismerés. De helytelen lenne megelégedezni Császár Béláékra, akik 8-an egy másik brigádot alkotva ugyancsak itt szorgoskodnak. Ők is régi szakmunkások, hírtelen maguk nem tudják megmondani, hány épületen dolgoztak, arra viszont valamennyien büszkék, hogy április 8-tól május 1-ig közel 650 köbméter falat raktak. Nem megvetnivaló eredmény, annyi bizonyos. Sokszor le kellett hajolni a következő tégláért, homlokukról a verítékcseppek ezrei vegyültek a malter közé, s ők mégsem fáradtak el. Töretlen lendülettel dolgoznak nap-nap után, lelkesíti őket az a tudat, hogy az általuk készített lakásokban, a kezük munkáját örökké őrző falak között, néhány hónap múlva boldog családok emlékeznek rájuk.

Erősítsük az újító-mozgalmat

Azon már túljutottunk a Péti Nitrogénművekben is, hogy az újító-mozgalom hasznos, szükség van rá. Az újító lelkes munkája nyomán hatalmas népgazdasági eredmény mutatkozott évről-évre. Vállalatunknál 1956-ban 1 675 494 forint volt az utókalkuláció alapján meghatározott gazdasági megtakarítás, s ezzel szemben 93 348 forintot fordítottunk az elfogadott és bevezetett javaslatok díjazására.

Véleményünk szerint a jövőben több segítséget és nagyobb megbecsülést kell biztosítani az újítóknak, mint eddig. Azonos álláspontját kormányunk is kifejezésre juttatja a most készülő újítási rendeletben. Szükség van erre mindenekelőtt azért, hogy megszüntessük az országos viszonylatban tapasztalható egyhelyben topogást, újabb lehetőségeket biztosítsunk a mozgalom fejlődésére. Valamennyi újító sokat vár a kormány ide vonatkozó rendeletétől; azt remélik, hogy egyszerűbb lesz az ügyintézés, nem utolsósorban pedig a ténylegesen elért eredményeik alapján minden esetben megkapják jogos díjaikat.

Helytelen volna azonban, ha a közbeeső időben tétlenül szemlélőnk e mozdulatlanlanságot. A gyáron belül számos olyan tennivaló van, amit az ügy érdekében nekünk kell elvégezni. Meg kell szüntetni, hogy a szakelbírók hónapokig vajudjanak egy-egy újításon, hiszen az ilyen huzavonával rendszerint saját dolgozóik kedvét veszik el nemcsak az újítástól, de még a munkától is.

Tekintettel arra, hogy a szakelbíró általában annak az üzemnek a vezetője, ahol az újítás — amennyiben jönnek minőség — bevezetésre kerül, nem elfogadható az a tiltakozás, hogy rövid az idő, nincs lehetőség a javaslat részletes kivizsgálására. Mégkevésbé szabad megtörtenni annak, hogy az elbíróknál egyik vagy másik javaslat nyomtalanul elvesz. Több lelkiismereteségre van szükség az újítási ügyek intézéséhez, sokkal több tiszteletet érdemelnek azok a dolgozók, akik szabad idejükben valamelyik gépi berendezés korszerűsítésén, vagy egy munkafolyamat gyorsabbá tételén munkálkodnak.

Amennyiben az említett hiányosságokat következetesen kijavítjuk, ha valamennyi szakelbíró a megszabott határidőn belül (két hét) eleget tesz kötelességének, újítási mozgalomunk jövőjét nem kell féltőnk. Csatlakozva a Kelenföldi Erőmű és az Egyesült Izzó kérdéséhez, a most készülő rendelettel kapcsolatosan igen fontosnak tartom a tervezet elkészítéséhez az újítási előadók véleményének kikérését. Javaslataink alapján bizonyára igen sok dolgozó jogos panasza nyerne orvoslást. Befejezésül pedig élve az adott lehetőséggel, május 1-től versenyre hívom az Inotai Alumíniumkohó újítási előadóját a beadott, elfogadott, bevezetett javaslatok száma és az utókalkulált gazdasági eredmény alapján.

Barsch Ferenc
g. techn. újítási előadó.

Az erőmű és a kohó hírei

Két második lett

A széntériek csatája eldőlt. Első helyen a május 1-i versenyben Halasi János brigádja végzett. A győzelem értékességét mutatja, hogy a három brigád között a mostani győztes sokáig elmaradással küzdött. Megérdemelten nyerték el a hajrában az elsőket megillető 2500 forint jutalmát. A második hely eldöntésénél bizony bajok mutatkoztak. Tekintettel arra, hogy a ver-

senben nemcsak a vagonkirakás jött számításba, hanem más tényezők is. Így ezúttal akárhogy is hangzik, két második helyezett lett. A jutalmat is kénytelen volt a vállalatvezetés és a szakszervezet 500 forinttal megtoldani. hogy mindkét brigádnak: Mázsa Józsefnek, valamint Tamás Lászlóknak is tudjanak ezer-ezer forintot adni.

Megnőtt a szénkészlet

Egy hét alatt 7000 tonnával emelkedett az erőmű szénkészlete. Örömmel üjságotja az erőmű igazgatója, hogy az utóbbi napokban a Várpalotai Széntrösztöz tartozó bányák, megsokszorozva termelésüket, naponta 100 tonnával több szenet küldtek az erőműbe. Így a várpalotai bányáktól, valamint az előzetesen

szereződést kötött Mátravidéki Szénbányáktól kapott 3000 tonna szénnel sikerült 17 000 tonnára növelni a széntér készletét. Ez a szénbeérkezés feljogosítja őket, hogy a szerződést öt nappal előbb felbontsák a Mátravidéki Szénbányákkal, mivel a készletük meghaladja a törvényes tartalék mennyiségét.

Május újítási hónap lesz

Májusban újítási hónapot rendeznek az egész kohó területén. Az újítási vezető szerint az újítási hónap megrendezését az tetten szükségessé, hogy fokozni akarják a beérkező javaslatok számát, de kicsit sarkalták őket az a tény is, hogy a napokban

várhatják az ezredik újítás beérkezését, amit külön díjazásban is kívánnak részesíteni. Ha az újítási hónapot eredménnyel zárják, akkor a többszörös ésszerűsítőket jutalomban részesítik.

Teljesítették vállalásukat

Büszkeséggel zárhatják a hónapot az inotai kohászok, mivel a szakszervezeti ülésen vállalt egy-napos előny megszerzését május 1-re nemcsak teljesítették, hanem még egy nappal rövidebbre fogták a hónapot, tehát több fémot termeltek. A brigádok közül a 9-es, Takács Jó-

zsef brigádja ért be az első helyre, s megemlítendő, hogy nemcsak az időt rövidítették le vállalásuktól eltérően, hanem az energia felhasználást is. Tonnánként 500 kwóra egyenárammal használtak fel kevesebbet az előző időszaknál.

Kísérleteznek a kutatóban

A kutatólaboratórium dolgozóira igen szép feladat megoldása vár. Az eddigi kísérletek után sor kerül a CO II. gáz kénleltetésére, hogy az esetleg élelmiszeripari célokra is

megfelelő minőségű legyen. Ezen túl folyamatban van a szelén kinyerési laboratóriumi kísérlet is, amely a Péten tárolt mintegy 60 tonna hulladék kén értékesítésére jár.

Szénsav visszavezetés a széngenerátorba

A Technológiai Osztály számítása szerint érdemes volna részben a fűtőgázhozam bővítése, másrészt pedig gőztakarékosság szempontjából a széngenerátorok alá Balcke szénsavat fűjni. Ily módon az előzetes számítások szerint 1000 köbméte-

renként 70 kg gőzt, vagyis évi 4200 tonna fűtőgázt, illetve 150 000 forintot lehetne megtakarítani. A szükséges vezeték és az adagoló berendezés mintegy 50 000 forint be-ruházását igényli.